

De klimaatconferenties van de VN zijn bijeenkomsten van bullshitbaners

Posted on 22 november 2025 by Arnout Jaspers

Vrijdag was de laatste officiële dag van COP30, de VN-klimaatconferentie in Brazilië. Met – traditiegetrouw – bombastische verklaringen die pretenderen het klimaat te redden. De slordige 50.000 deugers-voor-de-bühne zullen nu snel weer het vliegtuig pakken, terug naar hun bureaus. De grootste bijeenkomst van bullshitbaners ter wereld zit er weer op.

Toegegeven, je kunt je van alle grote conferenties afvragen wat ze nu eigenlijk bijdragen. Drie of vier keer ben ik als wetenschapsjournalist naar de AAAS geweest (spreek uit: triple ee-es), een van de grootste algemene wetenschapsconferenties, georganiseerd door de American Association for the Advancement of Science, de club die onder meer het toonaangevende vakblad *Science* uitgeeft. Duizenden wetenschappers, voorlichters en wetenschapsjournalisten klonteren jaarlijks samen in telkens een ander Amerikaans conferentiecentrum. Over drie maanden mogen ze allemaal weer, dit keer in Phoenix, Arizona.

Niets nieuws

Ik weet niet hoe het nu is, maar toen gold: als je als wetenschapsjournalist of voorlichter van je leidinggevende naar de triple-ee-es mocht, telde je pas echt mee. Om het rendement van zo'n dure trip te verhogen maakte je liefst ook een paar interviewafspraken buiten de conferentie om, maar voor de rest was het nogal vaag wat je daar te zoeken had. De AAAS verzint ieder jaar wel een thema, maar eigenlijk gaan de honderden lezingen, paneldiscussies en wat dies meer zij over van alles en nog wat.

Ik zal niet zeggen dat ik daar nooit een idee voor een artikel of een nuttig inzicht opgedaan heb, of nooit een interessante onderzoeker heb ontmoet, maar het probleem van zulke conferenties is dat er niets nieuws gepresenteerd wordt. Elke onderzoeker die echt iets ontdekt, probeert dat eerst in *Nature* of *Science* gepubliceerd te krijgen, en als dat niet lukt in een minder hoog aangeschreven vakblad. Al die bladen, ook hun eigen *Science*, eisen dat je voor publicatie niets over je resultaten naar buiten brengt, dus ook niet op de AAAS.

Status had het wel, de triple-ee-es: ik heb er *keynote lectures* bijgewoond door Al Gore toen hij vice-president van de VS was, en door de president van Rwanda, Paul Kagame, waarvan men in het Westen toen nog dacht dat hij een voorbeeld voor Afrika was. Maar de eerlijke reden waarom wij Europeanen allemaal de oceaan over vlogen waren natuurlijk de gratis borrels, recepties, netwerkbijeenkomsten en diners aangeboden door de grote sponsors van de conferentie, en dan natuurlijk nog de informele, rijkelijk besprenkelde nazit met collega's. Sommige voorlichters, als ik me goed herinner, hadden een *creditcard* van de zaak voor 'representatiekosten'. Er was een kleine kolonie van Nederlandse wetenschapsjournalisten en voorlichters die bijna elke keer gingen, de triple-ee-es was hun jaarlijkse reünie.

Allemaal leuk en aardig, maar na een stuk of acht van die bijeenkomsten – de jaarlijkse Europese triple-ee-es heet ESOF – liep ik er steeds depressiever rond, meer en meer overtuigd dat ze inhoudelijk nutteloos zijn, een pretentieuze verspilling van tijd, geld en energie. We hielden allemaal de schijn op dat dit heel belangrijk en nuttig was, anders mochten we volgend jaar niet meer. Terwijl de AAAS of de ESOF nog niet eens een slotresolutie hoefden op te leveren om de wereld te redden.

Schrijnend voorbeeld Sharon Dijksma

Als het bij de COP-conferenties echt om resultaat voor het klimaat ging, hoefden alleen de twintig grootste uitstoters (EU, VS, China, etc.) elk één onderhandelaar te sturen, die voor de komende 25 jaar afspraken maken over beperking van hun uitstoot, en klaar is kees tot 2050, we zien elkaar weer in 2049. De overige bijna tweehonderd dwergstaatjes qua uitstoot die nu ook allemaal een delegatie stuurden, de talloze *special interest*- en lobbygroepen, de ngo's, de hele *clowncar* van 'inheemse' en 'queer' vertegenwoordigers, de complete UNFCCC-bureaucratie: ze kunnen voortaan allemaal thuisblijven of opgeheven worden.

Neem als schrijnend voorbeeld Sharon Dijksma: vier keer naar de COP geweest, in 2015, 2016, 2022 en 2023. De eerste keer was ze nog functioneel aanwezig, als ondertekenaar namens de EU van het klimaatverdrag van Parijs. Blijkbaar was het daar erg gezellig, want het jaar daarop was de aanleiding al dunner: ze was invalstaatssecretaris van infrastructuur en milieu in het kabinet Rutte II (en wel zo fijn dat je je dan in het buitenland minister mag laten noemen). Maar in 2022 en 2023 ging ze als burgemeester van Utrecht en voorzitter van de VNG, om op de COP te pleiten 'voor de rol van steden in de klimaattransitie'. Dijksma hield daar als aflat voor haar snoepreisje in een klein zaaltje een powerpointpresentatie vol dooddoeners waar Grok of ChatGPT zich nog voor zou schamen. Hebben we dit jaar wellicht iemand van de Bovag gestuurd, bijvoorbeeld ex-stikstofminister Christiane van der Wal, om te pleiten voor de rol van auto's in de klimaattransitie?

De eerste week van COP30 leverde vooral geklaag van gedelegeerden op over kamers zonder airco en een rel over 'gender'. De woke hersenverweking zit ook bij de VN al heel diep: klimaatactie moet gebaseerd zijn op 'wijsheid van inheemse gemeenschappen' en *gender-responsive* zijn, rekening houden met 'gender'. Maar men werd het niet eens over wat 'gender' is, aangezien sommige landen volhielden dat gender iets met sekse te maken heeft. Daarentegen wilden westerse delegaties een nog bredere discussie, over 'intersectionaliteit' en 'gender-diverse' mensen. Lekker belangrijk, als de mensheid op de rand van de klimaatafgrond staat, zoals deze gedelegeerden allemaal zeggen te geloven, maar dat is net zo'n geloof als dat gender niets met sekse te maken heeft.

Dit heb ik uit de Britse krant *The Guardian*, die deze irrelevante nonsens volstrekt serieus neemt. Daarentegen gingen er nu zelfs in het ecosysteem van de COP zelf

stemmen op dat het zo niet langer kan: moet de conferentie nog wel elk jaar gehouden worden, en wat schiet het klimaat er mee op dat die de wereldjamboree van woke geworden is?

Vicieuze cirkellinks

Wie op de officiële website van COP30 rondkijkt, wordt veel van het kastje naar de muur gestuurd, of komt in vicieuze cirkellinks terecht, maar concrete informatie over resultaten is er niet te vinden. Tip voor uw bullshitdetector: als u regelmatig de termen 'stakeholders', 'transformative', 'indigenous' en 'gender-responsive' tegenkomt, gaat het gegarandeerd nergens over.

De prijs voor de meest evidente bullshitfunctie gaat naar de Climate High-Level Champions (CHLC's). Op elke COP wordt er één benoemd, en het is volstrekt duister wat deze functionaris geacht wordt te doen. Althans, misschien mis ik iets in onderstaande taakomschrijving die me onweerstaanbaar aan het werk van Wim T. Schippers doet denken:

The champions work focuses on two crucial areas:

1. Engage with interested Parties and non-Party stakeholders – This work builds on existing initiatives and supports new and more geographically diverse initiatives. Focus is placed on connecting initiatives and coalitions with national action plans such as nationally determined contributions (NDCs) to the Paris Agreement. This helps bringing more transparency, with result tracking and lends demonstrable credibility to climate action.
2. Input from the champions efforts to mobilize action helps the secretariat organize technical expert meetings and, in collaboration with the Executive Secretary and the current and incoming Presidents of the Conference of the Parties, coordinate annual high-level events to spur even greater ambition and action.

Reken er maar niet op dat de COP afgeslankt wordt. Als tienduizenden dikbetaalde mensen op invloedrijke posities er voor hun carrière en snoepreisjes van afhankelijk zijn, kan alleen de Derde Wereldoorlog of de overtreffende trap van Covid nog roet in het eten gooien.

Wynia's Week verschijnt 156 keer per jaar en wordt **volledig mogelijk gemaakt** door de donateurs. Doet u mee, ook straks in het nieuwe jaar? [**Doneren kan zo.**](#) **Hartelijk dank!**

Donateurs kunnen ook reageren op recente artikelen, video's en podcasts en ter publicatie in Wynia's Week aanbieden. Stuur uw reacties aan

reacties@wyniasweek.nl. Vergeet niet uw naam en woonplaats te vermelden (en, alleen voor de redactie: telefoonnummer en adres). Niet korter dan 50 woorden, niet langer dan 150 woorden. Welkom!